

SZERKESZTŐI IRODA:

Működőponta 21. szám. (Postásünnep) hová a lap szellemi részét illető közlemények csatolandók.

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DÍJA:

Vidékre postán, vagy helyben házhoz hordva
Egy évre . . . . . 16 frt. Negyedévre . . . . . 4 frt.
Hétre . . . . . 8 frt. Egy hónap helyben . . . . . 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 5 kr.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnep napokat.

Kéziratok nem adatkak vissza.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

KIADÓ - HIVATAL:

Kolozsvár, Belkőzpont-utca 33. szám.

HIRDETESI DIJAK

Egy centiméternyi tér ára 4 kr. Gyászok, kereskedők és iparosok árkedelményben részesülnek. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Nyilvántartási díjak

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Az „Ellenzék” perselye.

(1886. április óta.)

Az erdélyi Kulturregyletnek:

Filléres gyűjtés:

Provizt Sámuelné urnő . . . . . 3 frt 65 kr
Provizt Jetti k. a. . . . . 3 frt 65 kr.

Aszó Miklósné urnő Kolozsvárról . . . . . 4 frt — kr.
Bajai Árpádné urnő Kolozsvárról . . . . . 4 frt — kr.

Összeg: 15 frt 30 kr.

Ehez adva az eddigi kimutatást . . . . . 4569 frt 93 kr.

Együtt: 4585 frt 23 kr.

A bosnyákok országa.

Kállay Béni a bosnyák miniszter meg lehet elégedve annak az igazgatásnak sikerével, mely az ő kormányzatának alapelveit dicséri.

A delegáció, a hol beszámolt a bosnyákok igazgatásáról és az ott általa elért sikerekről — tetszetősnek találta a rajzolt képet és megelégedését fejezte ki működése felett.

Hát az kétségtelen tény, hogy Kállay az okkupációsállás politikai szempontjából sikeres eredményeket biztosított a bosnyákok országában, de másfelől az is kérdés tárgya, hogy nekünk, a kik a kalandos vállalatban semmi tudós dolgot nem látunk, van-e okunk kiadni Kállay urnak az elismerő oklevelet.

Mi készséggel elhisszük, hogy Kállay jól ért a bosnyák közigazgatáshoz, az is valljuk, hogy ennek a közigazgatási rendszernek ma már valamely nagyobb terhe nem súlyosodik rá, de másfelől kénytelenek vagyunk kijelenteni, hogy ezzel a közigazgatási politikával a kérdés rendezve egyáltalán nincsen.

Mert nem az a fődolog, hogy Kállaynak mennyire sikerült Boszniában az osztrák-magyar igazgatás rendjét megkedveltetnie, s hogy abban az országban lakó népek között előkészítette a talajt a hozzáuk tartozás érzetének meggyökerezésére — hanem a kérdés lényege az, hogy Kállay tisztá-e azt a viszonyt, mely Magyarország és az okkupált tartományok között létesítette.

A kérdésnek ezen ágára Kállay ur nem terjeszkedett ki, pedig éppen ez irányban kifejtett működése bírhatott volna olyan jogteremtéssel, mely azt a kritikát maga után vonja. Kál-

lay okos diplomata módjára elkerülte a kérdésnek napirendre hozatalát, s így tehát könnyű volt neki kizárólag az igazgatás sikerei által kiérdemelt elismerő nyilatkozatokat besöpörni.

Lett-e tisztázva általa Magyarország joga Boszniához?

Tudjuk-e mi a jogunk e tartományok felett, s mi a kötelességünk e népelemmel szemben?

Képesek vagyunk-e megállapítani azt a Kállay közigazgatási sikerei nyomán, hogy ezekből a sikerekből Magyarország nézve minő direkt hasznok származnak, s hogy egyáltalán az okkupáció és a közigazgatásra fordított anyagi áldozatok révén minő ellenértékhez jut Magyarország?

Hát ezekre a kérdésekre Kállay ur nem csak hogy nem felelt, de sőt fájdalommal tapasztaltuk, hogy ezeket a fogas kérdéseket a delegátusok ellenzéki tagjai sem vetették fel. Holott éppen e kérdésekre várható válaszokból lehetett volna megítélni, hogy a monarchia bosnyák politikája kiállja-e a kritikát első sorban Magyarország érdekeinek szempontjából.

Már maga azon körülmény, hogy egy alkotmányosnak nevezett testületben, minő a delegáció, az okkupált tartományok budgetje be sem terjesztetik, meg nem vitattatik, a zárszámadások be nem mutattnak, tehát mód nem nyúlik arra, hogy ez az alkotmányos testület a maga ellenőrködési jogait gyakorolhassa — eléggé illusztrálja azt a hamis helyzetet, melybe az államháztartás politikája Magyarországot Boszniával szemben hozta.

Hiszzen az, hogy a monarchia egyik közös minisztere igazgatja a bosnyák és hercegovinai lakosságot, s hogy aképen igazgat, a mint ez a bosnyákoknak és hercegovinczoknak is tetszik — még nem elégséges ellenérték amaz áldozatokért melyeket értük vérben és pénzben hoztunk. Amde arról feleljen Kállay ur, hogy az okkupált tartományok jogviszonyának végleges rendezése mikor és mely formák között kísérik meg. Mert az a közjogi kapcsolat, mely Bosznia és Magyarország között jelenleg fennáll — egyáltalán nem tekinthető véglegesnek. Az okkupált tartományok ma még nem egyebek egy úgy polgári, mint katonai önkény uralom alatt álló földrészeknél.

Sem mi nem tudjuk, hogy hozzáuk tartozik-e ez a föld rész, sem annak lakói nem tudják, hogy az a hatalom, mely őket ez idők szerint igaz-

gatja ur-e felettük, s a jog, melyet gyakorol törvényesen illet-e, vagy csak bitorlás, s a hatalom ideiglenes túltengése az, melyben ők most részesülnek.

A ki Magyarország öröklött jogintézményeit tanulmányozza — az beláthatja, hogy a közsabadsági alapon felépült magyar alkotmányosság, s a modern idők követelményeinek megfelelően átalakult jogállam az olyan jogintézményekben, melyekben az önkénykedés joga juthat kifejezésre — nem bizik meg, s éppen ezért Magyarország nem tekintheti megelégedéssel ama közigazgatási sikereket, melyek ilyen téveleg politika árnyékában születtek meg.

Azt mindenki elismerheti, hogy politikai érdeke nem egy fűződik Magyarországnak az okkupált területekhez, s ama viszony rendezéséhez, melyben Magyarország e tartományokkal szemben áll, de mert ez érdekek az ilyen ideiglenes állapot fenntartása által csak nagyon rosszul szolgálhatók, megérthető azok törekvése, a kik a bosnyák politikának másnemű eredményeit sürgetik, mint pusztán azt a helyzet javulást, melyet a Kállay közigazgatási rendje szült meg.

A magyar közjog álláspontjáról ítélve meg a kérdést, Kállay kormányzati politikájával épenséggel nem lehetünk megelégedve, mert éppen azt nem láthatjuk, hogy akár a monarchia, akár a dinasztia érdekeinek szempontjából történt-e valami a kérdés végleges megoldása czéljából. Mi legalkább olynemű diplomáciai kísérletről, mely e végleges rendezést vette volna tervbe, nem tudunk, s éppen ezért lett volna kíváncsi, ha a delegációban e felől kértek volna felvilágosítást Kállay urtól.

A kérdés mindenestre olyan, a melyet előbb vagy utóbb, de meg kell oldani. Ma még a rendezés megkezdése sincs, holott ugy az okkupált tartományok lakóinak nyugalma és belsőfejlődése, valamint a mindig kísértő keleti kérdésre tekintettel, nagyon is elérkezett már az ideje annak, hogy a monarchia kormányai a kérdés végleges rendezésére határozzák magukat.

Magyarország népeire ez a bizonytalan helyzet valóságos lidércnyomás-ként nehezedik, melyet holmi kétes értékű sikerekkel lehet ugyan ideig-óráig enyhíteni, de attól végleg megszabadítani csak a közjogi viszony végleges rendezése által válik lehetővé.

Ha Kállay ez irányban mutathat fel sikert, akkor mi is készséggel kiadjuk részére az elismerő oklevelet.

Politikai hírek.

A puskák. Mint az „E-s” írja azzal a 83,000 darab 11 milliméteres kaliberű ismétlő fegyverrel, a melynek gyártásával a kisebb kaliberre alkalmas puskaipar feltalálása előtt készen voltak, a közös hadügyminiszter a 9-ik (josephstadti), 10-ik (brünni) és a 15. (zárai) hadtestek 14 gyalogezredet és öt vadászszázadát fogja felszerelni. Mivel a hadügyi kormányzatról anynyi bölcsességet feltételeztünk, hogy a rosszabb fegyverrel ama seregeket fogja felszerelni, melyek legkevésbé vannak kitéve annak, hogy egyhamar ellenséget látnak, hivál politikai jelentőséggel is bír az a körülmény, hogy a közös kormány vélekedése szerint, a csehországi, morvaországi s dalmáciai hadtestek vannak legkevésbé kitéve ellenséges sereggel való megütközéseknek.

Kereskedelmi szerződés Olaszországgal.

A mint Bécsből táviratilag jelentik az osztrák-magyar vámkonferencia a hétfőn rövid ülést tartott, mely megállapította a hozott határozatokról szóló jegyzőkönyvet. Mután az osztrák minisztertanács a határozatokat ma délután a Tisza Kálmán min. elnök elnökelete alatt megtartott magy. min. tanács pedig d. u. jóváhagyta, megbízattak névszerint Glanz br. és Kahlberg br. min. tanácsosok és Mihalovics osztálytanácsos kaden visszautaztak Rómába, hogy ott az olasz szerződési tárgyalásokat előreláthatólag befejezzék.

A delegációból

Bécs, nov. 14.

Az osztrák delegáció költségvetési bizottságában Falkenhayn gróf az 52¹/₂ millió rendkívüli hitel hovatartozása iránt interpellál. Bylandt-Rheidt gróf válaszul, kiemelve, de szigorúan bizalmas természetű jelentést terjeszt elő, melyet a bizottság tudomásul vett.

A h a d ü g y i rendes költés. és etes felletti általános vitában Sturm a hadügyminiszterre nézve jóakarólag a hadsereget érdeklő több kérdést fejtetget és indítványozza, hogy a legénység élelmézésének javítására irányuló határozati javaslat újítás-
sék meg.

Bylandt-Rheidt gróf hadügyminiszter első sorban megzafolja a szónoknak a hadseregben észlelt kedvezőtlen egészségi viszonyokra vonatkozó állításait és erre nézve adatokat is terjeszt elő. Bizonyos bajok nem a túleröltetésben, hanem az általános egészségi viszonyokban lelik magyarázatukat, melyeken a katonai kormányzat nem segíthet. E viszonyok a negyedik korsztály felhívása által némileg javultak. A véderőről szóló törvénynek későbbi álló módosításánál ez irányban egyébként indítványok fog-

nak előterjesztetni. Abbeli szándékáról, hogy a legénység rendezésével láttassék el, mindkét állam pénzügyminisztere részéről hangsúlyozott pénzügyi helyzet folytán le kellett mondania.

A kisiparnak a szállításkorral való részesítése kérdésében a hadügyminiszter korábbi nyilatkozataira utal, melyek értelmében a hadsereg szükségleteinek fedezésére nem követelhetik azon mérvben, mint nagyobb tartsulatoktól. Tekintettel azonban a nagy konzorciumok ellen irányuló agitációkra, a miniszter már a jövő évre kiállításba vette a decentralizáció rendszerét olyképen, hogy a nagy tartsulatok kisebb tartsulatokra volnaak esetleg osztathók. Nem tudja azonban, hogy ez egyáltalában keresztülvihető lesz-e. — A miniszter konstataja a katonai orvosok számának a múlt évben történt nagyobb mérvű szaporodását.

A reades költségvetés tételei változatlanul szavaztattak meg. Ép ugy elfogadtattott a legénység élelmézésének javítására irányuló határozati javaslat is.

Apponyi gróf a külügyekről.

A magyar delegáció hétfői ülésén Apponyi Albert gróf hosszú és érdekes beszédet mondott a monarchia külpolitikájáról. Visszapillantást véve a múlt évi külügyi helyzetre, így nyilatkozik:

Azóta egy év telt el, a mely alatt külügyi hivatalunk vezetése az akkor felállított program szempontból kiállotta a próbát, még pedig, mint szívesen és örömmel konstataim, kedvező és elismerésre méltó eredményekkel. Ma, mondhatom, mindegyikünknek van bizonyos elégtétle, hogy ha e helyzetre visszatérünk. Nekünk, a kik a S. iermóvácban inaugurált csoportosulást nem tartottuk üdvösnek és természetesen, meg van az az elégtétlünk, hogy e csoportosulást az események első nagyobb mérvű megzökkenéstől fejlődés valóban meg nem felelőnek bizonyította és annak fenntartását lehetetlenné tette. A t. külügyminiszter urnak viszont meg van az az elégtétle, hogy a tavalyi helyzettel szemben általa tanusított azon bizalom, hogy a Balkán-félszigeten semmiféle maradandó fejlődés nem fog létrejönni, még az akkori aggasztó jelenségek folytán sem, mely hatalmi állásunk érdekeivel ellentétes, a tények által igazoltatott és alaposnak bizonyult.

De nem csak az a kölcsönös elégtétlünk van meg, hogy mindenikünk, előrelátása, amár még más tárgyra, valónak bizonyult, hanem azon még nagyobb elégtétlünk is van, hogy mindenikünk, ugy a t. külügyminiszter ur, mint a veleszemből álló parlamenti faktorok is szolgálatot tettek a köztűgynek. A t. külügymin. ur azt az eléggé meg nem becsülhető államférfini tulajdonságot tanusította, hogy nem ragaszkodott elfogultan az általa kezdeményezett kombinációkhoz, hanem azoknak följő helyezte a monarchia nagy érdekeinek minden körülmények között való érvényesítését és ez ezen szempontból kénszerítő erővel előtérbe nyomult eszméket. A sokat ocsárolt parlamenti faktorok p-dig azért mondókat ocsároltnak, mert különösen a külügyi dolgokban divattá és szokássá vált a par-

póm nem fénylik eléggé, a kávék kihűlt, bebőrdözött, szóval eszeríleképen jövők arra a meggyőződésre, hogy ez a világi élet határozottan nem ér semmit. Aztán elindulok a hivatalba. . . . . Ti, büszkeségtől remegő bakfisbarátnőim egykori szebb napjaimból, kiknek gálás udvarlásaim közben nem egy sejtmet engedtem megfutandó fényes carriérom fölül! ti, nagyvilági szépek, kiknek nagyratörő leltem magasztosított vágyai szűdültek (migrant?) okoztak! ti, papák és mamák, kik egykor révémen talán éppen egy szentpétersvári nagykövet es tétlen voltakot részt veendők! és ti, egykoron kegyvel mosolygott napzsámossai a nemzetnek, kik már ma princzipalissaim vagytok — én Örményes-Szent-Gergelyfalván megyek hivatalba!!!

Uram, Seladon ur! engedjen életem e pházissánál kissé elmerengem. . . .

— Tudja ön uram, hogy mi a pilóti? mi az asszampió? és hogy eventualiter mi egy jól sikerült pikett, a hol nem kell fizetni? Azt hiszem ön mindezt nem tudja uram. — Egyetlen üdítő óázissai ezek jelen életem szellemi Saharájának, alkalmazottan a „helyi viszonyokhoz”. Ha nincsen ellenére, egy más alkalommal írök önnek mind-ezekről. Idővel nem lehetetlen, hogy egy kis könyvet állítok össze roluk, für die reifere Jugend. A mottó okvetlenül ez lesz: Lasciate ogni speranza! . . . . És (reménytelen nem nehezelt ön sok kérdésöskédéseimért?) volt ön már Marezinaport ünnepleni Szász Oláh-Szent-Mihályon, a kedves körjegyzőnél?

— Nem?

— Ah, az rendkívüli mulatság. Engem, jutalom okáért gyakornoki botros érdemeim fejében, nem rég kivitt a princzipálisom. Sőt! voltunk; még lent az egész környékbeli hantessén. Ott volt a báró ur tisztartója, a helybeli szász papi, az ugyan-csak odaváló Herr Lehrer, a tagosító mér-

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZA

1887. november 16.

Novemberi tárcza.

Válasz Seladonnak.

Uram, olvastam az ön októberi tárczáját a Kolozsvárban. Némileg elkésvé jutottam hozzá, mivel, hogy a helybeli urak között a tavalyi báljára egy nappal később találtam volt expediatni a postamaster előkelő családja meghívóját, mint példán az adóvégrehajtó urét s ezért megvan a magam obligat bűnhődésem. Egy-egy lírapéldányomért a modern hadi fortélyok egész arsenálját kell működésbe hoznom, csakugy nem akarok jární, mint egyik már néhai!) professzorom, ki a 70-es évek végén alarmizott egy egész kasinót a fiúbusznak eléje tett újsággal, melyen nagyfokú állott Napoléon császár hadüzenete a poroszokhoz. No de hát végtire is olvastam az ön cikket, Seladon uram. Olvastam és ime, válaszolok arra.

Persze, mi nem ismerjük egymást. Valóban kár. Így le kell mondanom arról a találgatás tudatról, hogy önök irott sorainak egy régi jó ismerőséhez hasonló fogadtatásra találhatnának. De hát viszont régi jó ismerősöm sem vagyok önnek. Aztán kérem rendkívül sok ingerrel bír az ilyen ingató; ezek a szellemi pas de deux egészen lába hozzák az embert. Én már éretem ilyostormát, amikor egyszer (ah, még Pesten!) divatosan oncséta nyírott körömet majdnem a végmegkopásnak tettem ki egy ismeretlenül maradt kívánczó „ifjú, szép és gazdag” baroneszhez irott sülvlevelézemmel; hanem később kislútl, hogy „ön” elvessen csupán egy juxozó zsidó kilyket ábrázol. Nagyon lehangolt ez a felidézés; első kiábrándulásaim ez egyikén

még ma is gyakran elmerengek, valahányszor az íróasztalom fölött csüngő quolibet-képen megpillantom azt a hivatalos „végzést”, melyben bizonyos X ur ellen elkövetett könnyű testisértes vétségében büntésnek mondtam ki. De kérem, rovvott előletemet ne tekintse ön okul sympathiájára megvonására. Ön bizonyosan nem tandijmentes bölcsész; ha az is: ex. En mindenben szeretem az „ex”-et.

Gyanítja ön mindezek után, hogy tulajdonképen mi indított engem arra, hogy megírjam önöz válaszomat? Aligha. — Kérem, ne fáradjon a töprengéssel. En irigységből írok önnek. Valóságos, azonban éppen nem közönséges irigységből. Valami hiú vén leányunk érzelmei egy Montalboni Rossura históriájának olvasása közben plátóiak azokhoz képest, amilyeneket tárczáival ön benem keltett. — Uram, ön sok tekintetben a legigazibb román. Bámulata tárgyát képezik ama kortársai, kik évek hosszú során át folytatott praxis után sem restellik öröhszant elalldogálni „lesben” a Szongott boltja előtt és akik annyi szorongás után is kiszabatták magukat ruháikból. Pedig ők birnak még legalább a jóakarattal a fiatalosít mutatóshoz, míg ön — ah, ön igazán megvénült. Hanem világért sem ezt irigylem ön öntől; nem, köszönöm, ebből éppen elég nekem annyi, amennyim van. Csakhogy ön uram egy kolozsvári román. Egy valóságos Kolozsvárti élő román. — Oh, az borzasztó Örményes-Szent-Gergelyfalván román lenni. Higye el kérem, az borzasztó! — És én román vagyok Örményes-Szent-Gergelyfalván!

Engedje uram, hogy életem e fontos mozzanatának esetelése előtt kissé megpihenjek. . . . .

„Auch ich war in Arkadien geboren, Auch mir hat die Natur An meiner Wiege Freuden zugeschworen” Voltam ifjú és bohó. Jogász voltam

egykor, régen, majdnem egy egész évvel ezelőtt. Pesten. Imádtam a Hangit, a kuglert, a premiere előadásokat és a casino fiakkert. A lönchöb (apropos, ön uram théat reggelizik? ne tegye, rendkívül árt a triantnek, s aztán a tojás, sonka, pariser és aufgeschüttetes mellékletet nem épen előnyös embonpoint támasztanak) — a lurcheből, angolosan ettem a beafreaköt, semmi burgonyával; a dinédnél egészen kisítve, sok zuzatcsal. Tudtam túlbóltságot tenni egy cregu dandy és a fertály dessenti közt; a la minute ismertem fel az asszony kvalitását Imádtam a zenét és csak Röderert ittam. . . . .

Zu bald verflöss der hölde Lenz mir nur. . . . . Tapasztalta ön már uram, hogy korunk nem egy jó családbeli ifja gyakran téved, amidn eselődik? Így jártam én is. — Román vagyok Örményes-Szent-Gergelyfalván. . . . .

— Ha szabad kérdenem, ismerős ön nálunk? Nagyon szeretettelmető hely ez. Nem tudom egész bizonyossággal, hogy az északi szélességnek hányadik vonalára húzza meg magát, hanem okvetetlen szerényen visszkedhetek az „elhelyezkedésnél. Mondhatám kissé az, Isten háta mögött van, mely körülmény azonban csak kiemel azon másik körülménynek értékét, mely szerint lakói a hát mögött levést tényleg nem használják fel holmi illetlenkedésre; nem, nagyon istenföld helyiség ez. Egyetlen okvetlenkedést lehetne feljegyezni róla, amely nyíven úrs óráiban földötöltés a törekvés, elhítem az emberekkel, miszerint ő szabad királyi város; már egész mániája lett ez a gondolat. . . . .

Persze az ilyen hívózkodást nem veszik rossz néven az ismerősök; hadd tolják benne gyönyörűsége. Azért, fájdalom, csak falió; nem, — rendezett tanácsos kis község. Szeretne ön uram román lenni egy ren-

Hirdetések.

FÉRFI RUHÁKAT

Kottai János

férfi-szabó üzlete

KOLOZSVÁRT,

főter 18. sz.

Meglepő
kedvezmény!

Felvallatok és készítik a legújabb divat szerinti férfi ruhákat, szabály szerinti dísz- és egyenruhákat. Üzletben a hazai szövetek gyári raktára van és a külföldi szövetekből is a legnagyobb mennyiség áll rendelkezésemre, úgy, hogy bármely megrendelésnek üzletem eddigi készletéhez híven pontosan megfelelek.

A ruha átvételekor a kialakított ár teljes lefizetése — vagy a ruha posta-utánvét mellett való elküldése esetén a n. é. megrendelőim javára a kialakított árból 5%-ot leszámlítok.

A nagyérdemű helybeli és vidéki megrendelőim irántam s üzletem iránt tanúsított jó akarata kötelességem tette, hogy minden erőmmel azon legyek, hogy e bizalmat jövőre még fokozottabb mérvben kiérdemljem. E célból elhatároztam, hogy a t. megrendelő helyi és vidéki közönségnek az üzletben raktáron lévő szövetek mintáit bérmentve megküldöm; megjegyzendő, hogy a megrendelésnél elegendő a kiválasztott szövet-minta és egy rend viselt ruha bekládszása.

Levél- és távirati cím: Kottai Kolozsvárt.

Maradtam tisztelettel:
KOTTAI JÁNOS,
férfi-szabó.

933. (6-8)

EGYENRUHÁKAT KÉSZÍTEK.

LEGOLCSÓBB ÁRAK!!

HOFER M. JÓZSEF legújabb női-divats pipere-üzlete.

Kolozsvárt, özv. Dobál Izsákné-féle ház.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudására juttatni, hogy az őszi és téli idényre legújabb divat s pipere cikkekkel személyesen Bécsben nagy bevásárlást tettem s üzletemet igen szép választékban bel- és külföldi, a legújabb divat igényeinek megfelelő árakkal dúsan ellátam.

Különösen fölémlítendő, nagy választékban diszített és diszített bársony plüsch- és filz kalapjaim, a legújabb formák, mindenemű hozzávaló diszítékek, selyem, bársony plüsch krimerek és tollprémek, diszítottak, bel- és külföldi francia virágok, csipkék, csipke kelmék, atlasz faille divat selyem- és bársony szalagok, reggeli dísz- és színházi fűzők, feherék és broschok. Mindennemű gyöngy ruha-diszítékek, selyem- és csipke betétek, aranyvörös fűzők, gallér és manchetek batist- és len himézsek, függöny csipke kelmék, Tricot hárász derekak, genília- és hárász kendők, camaschek, flanel- és filz alsó szoknyák. Disztes keresztelők párnák, hordköpenyek, selyem esernyők és sok más, elő nem sorolt tárgyak.

Ezeket kivül bátorodom muffedből, miederekből, színházi- és sirkoszorukból meggyártani, gyártáramat ajánlani.

Kalapok diszítést gyorsan és a legizeteljesebben eszközöltem. A nagyérdemű közönség b. pártfogását ez idényre is kérvén kívánó tisztelettel.

963. (8-x)

HOFER M. JÓZSEF.

Legújabb női pipere-raktár.

Azonnali elszállítás.

TÜZIFA!

Öl- vagy főlől számra, egészben vagy felvágva, házhoz szállítva a legjobb minőségű nem usztatott bükkfa kapható

WERTHEIMER VILMOS
fűszer üzletében, Széchenyitér 7. szám

Egy egész öl fa 11 frt 50 kr.

Rögtöni elszállítás.

LÉVAI DESZÓ

bőrraktára Kolozsvárt, belhid-utca 8. sz.

Van szerencsém t. ev. vevőim becses tudására juttatni, hogy újabban tett előnyös bevásárlások folytán

bőrru-üzletemet

ismét dúsan és választékosan felszereltem és azon kellemes helyzetben vagyok, hogy mindennemű bőrruák és cipizéskelmékkel úgy nagyban, mint kisbaban és kivágásokban

az eddigieknél még jutányosabb árakban szolgálók.

Tudatni kívánom továbbá, hogy több vevőim által kifejezett kívánság-
nak engedve, elhatároztam üzletemet kész (richtolt) lábbeli-felső részekkel is felsze-
relni s e célra sikerült a fővárosból

SZABÁSZT

megnyernem, kit üzletben t. vevőim rendelkezésére tartok és elválllok minden-
nemű cipizéskelmék elkészítését (richtolását) mérték szerint a legrovidebb idő
alatt, a nélkül, hogy az előkészítési díjnál legcsekélyebb haszonra is számítanék,
míg az üzletgát csupán csak t. vevőim kényelmére rendeztem fel. — Szentgy
a készletben lévő (richtolt) felsőreszeknél minden külön haszon nélkül csakis az
anyag és munkadíjat számítom.

Videki megrendeléseket is a legjutányosabban és leggyorsabban teljesítek;
szíves figyelmébe ajánlom továbbá nagy készletemet a legkiválóbb minőségű s e
mellett jutányos árban számított

FORRÓK BŐL

u. m. lakók, zergék, viksos-bőrök, fleisch és Heil-féle gyártmány stb., melyekből
tetszés szerint úgy kötések, mint darabonként, nem különben kivágásokban is
szolgálók.

883. (15-x)

LÉVAI DESZÓ.

Eladó ház!

Kolozsvárt a nagy-buza utczában

12. szám alatti

HÁZAS TELEK eladó.

994. (3-3)

Értekezhetni? Kőváry Mihály ügyvéd.

Kalap! Kalap! Kalap!

BETEGH PÉTER

LEGNAGYOBB

NŐI-DIVAT és PIPERE-RAKTÁRA

Kolozsvárt, főter, takarékpénztári épület.

BÉCSI

bevásárlási utamból haza térve ajánlom a n. é. helybeli és vidéki
Lőőns'g szíves pártfogására

GAZDAGON

ellátott legújabb bel- és külföldi

DIVAT- és PIPERETÁRGYAIMAT

feltűnő olcsó árban.

DUS VÁLASZTÉK

diszített és diszített kalapok, felsők, muffed, miederek, színházi
fejdisztek, Bäschlikok, Schmittek, keztük, selyem- és hárász-
kendők, Tricot-derekek, menyasszonyi koszorok és fatylak, csipkék,
szalagok, gyöngydisztek, selyem Plüschek, bársonyok és számtalan
legújabb női pipere tárgyak.

925. (10-x)

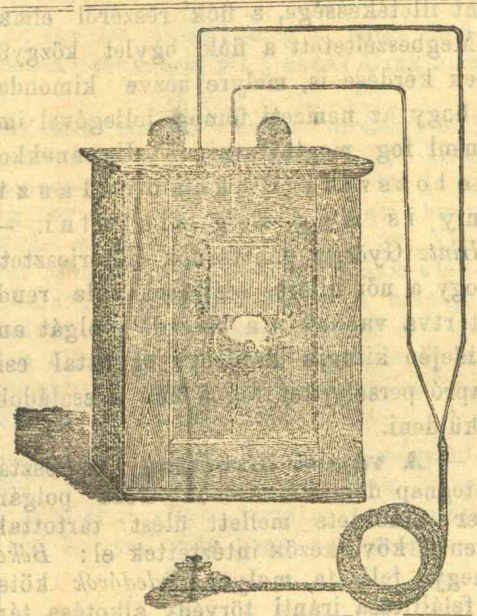
Teljes tisztelettel BETEGH PÉTER.

Czélyszerű minden háztartásban.

Tökélesített házi távjelző

2 százaz Lechanché-féle elemmel
disztes szekrényben.

Feltűnő olcsó árban.

Feltűnő olcsó árban.

Tökélesített házi távjelző.

991. (8-3)

E távjelzőt mindenki könnyen alkalmazhatja.
Elég a vezető sodrónyt oda kapcsolni és a billen-
tyűt a kívánt helyen megerősíteni.
Több billentyű is alkalmazható minden szak-
ismeret nélkül. Kapható:

Tauffer Ferencz utóda gazdasági gépraktárában
Kolozsvárt, belközép-utca 6. sz.

Czélyszerű minden háztartásban.

Legolesobb bevásárlási forrás!

Van szerencsém t. ev. vevőim szíves tudomására hozni, hogy a belhid-uczában saját házamat (27 szám) a mai kor
követelményeinek megfelelőleg úgy az emeleti mint a földszinti helyiségeit

BUTOR-RAKTÁRBÁ

alakítottam át,

Nagy raktárt tartok jó s száraz anyagból készült szalon, ebédlő és háló szobák berendezésére, továbbá egyes butor-
darabokra u. m. chiffonok, kredenczek, háló-, ebédlő-, szalon-, író-, varó-, öltöző asztalok, heverő divánok, közönséges és egész
finom garnitúrák, minden színű butor szövetek és szőnyegek. Segglos, Afrique lőszőr- és ruganyos matrácok, fali álló- és toilletto
tűkrök, aranyozott keretekbe fogalt olajnyomau képek, ablak carni-sok, n. dfonatu szek, különb. fajta székek stb. butorokból.

Elválllok mindennemű

épület asztalos munkákat,

termek, szobák és kerthelyiségek diszítését, valamint berendezését, ócska szoba-
butorok ujtását legelőnyösebb árakban.

624. (14-*)

Tisztelettel

KEREKES JÓZSEF.

Kizárólagosan hazai gyártmány!

Nyomatott Magyar Mihály könyvnyomdájában Kolozsvárt, bel-közép-utca 33. sz.